

grund af den stramme rammestyring. Venstre vil faktisk gerne belønne de sygehuse, som er mest effektive, og dermed sige, at jo flere operationer, des flere penge kan de enkelte afdelinger så få.

På samme måde er det egentlig også lidt urimeligt, at en patient ikke må beholde sin praktiserende læge, hvis man skifter bopæl. Hvis man f.eks. har boet 8 km fra familielægen og flytter ud en 16-20 km fra familielægen, så får man besked fra amtet på, at man ikke mere må beholde den læge, som man ellers var glad for og tryk ved.

Vi mener i Venstre, at der er behov for en massiv nytænkning inden for hele sundhedssektoren. Vi har nogle punkter, som jeg gerne lige vil remse op. For det første vil vi gerne give patienterne en lovfæstet ret til at vælge mellem offentlige og private hospitaler. Tilskuddet til behandling på privatsygehuse skal så være på 85 pct. af behandlingsprisen i det offentlige sygehusvæsen.

Venstre vil også gerne ændre det nuværende bevillingssystem i hele det offentlige sundhedsvæsen til et system, hvor pengene følger patienten. Og vi ser allerhelst, at pengene følger patienten med hen til det sygehus, som nu engang behandler patienten, og ikke bare til amtskassen.

Så ønsker vi som noget meget væsentligt at give en lovfæstet garanti for, at en patient med livstruende sygdom, f.eks. en kræftsygdom, kan blive undersøgt eller behandlet inden for maksimalt 7 dage. Der så vi mange eksempler i sommer bl.a. på Rigshospitalet, hvor patienter med brystkræft måtte vente i både 5, 6 og 7, ja, endda 8 uger på at blive behandlet. De fik diagnosen, at det var brystkræft, men fik alligevel at vide, at det varede mange uger, før de kunne blive opereret. Det synes jeg er psykisk terror.

Så vil Venstre arbejde for at nedbryde muren mellem sygehusvæsenet og familielægen. Vi mener, at det er en god idé, hvis familielægen en gang imellem kommer på besøg på sygehuset til de patienter, som kender lægen, og at man så kan aftale, hvilke forskellige former for behandling det skal være, især hvis der er tale om større beslutninger.

Så vil jeg også gerne arbejde for, at patienten under behandlingsforløbet på sygehusene hele tiden har maksimal information om sin sygdom og den videre behandling. Vi vil også gerne lette patienternes valgsituationer. Det skal ske ved, at vi indfører en række kvalitetsmål, der kan gøre

sygehusenes præstationer umiddelbart sammenlignelige for den enkelte patient. Det er godt at vide for en patient, hvor mange infektioner der er efter en hofteoperation på en bestemt afdeling. Så kan man vælge, for det er ikke altid kun ventetiden, men også kvaliteten af operationerne, der er afgørende for patienternes valg.

Så vil vi gerne give amterne mulighed for at oprette frisygehuse, og det bliver noget med, at på sådan et frisygehus skal der være mere fleksible overenskomster, og hvis nogle sygeplejersker eller portører har lyst til at arbejde mere end 37 timer om ugen og have fast aftale om det et halvt års tid, skal de have mulighed for det.

Vi ønsker også, at der kommer ren præstationsbetaling derindenfor, således at de effektive bliver belønnet. Vi ser også gerne, at en gruppe af læger og sygeplejersker danner et hold, og at de så får løn efter, hvor hurtig og god og effektiv og kvalitetsbetonet deres produktion måtte være.

Så ser vi gerne et udbygget samarbejde mellem sygehus og hjemmepleje og familielæge om tilrettelæggelse af de enkelte behandlingsforløb. Det har næsten alle ordførere været inde på tidligere, og det er væsentligt, at vi får det samarbejde bedre. Jeg kan stadig væk ikke forstå, hvorfor lægen på det sygehus, der udskriver patienten, ikke samtidig kan tage telefonen, ringe til hjemmeplejen og til den praktiserende læge og sige, at fru Pedersen altså er hjemme om to dage. Så kan man koordinere det hele, frem for at man skal vente i flere dage på et udskrivningsbrev.

Så synes vi også, at vi kan få lidt flere videnskabelige forsøg med akupunktur og med zoneterapi på udvalgte områder og så sige, at vi kan få et bedre samarbejde mellem alternative behandlere og de praktiserende læger og hjemmesygeplejersker. Det er et område, der er ømtåleligt at debattere, men jeg har set med glæde, at lægeforeningen har åbnet lidt op, og jeg har også set, at sundhedsministeren har været ude med nogle fornuftige udtalelser derom.

Men alt i alt er der masser at tage fat i, og jeg hilser Enhedslistens debat velkommen, men må desværre skuffe med at sige, at vi kommer til at stemme nej til den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, det var en bemærkning, der sådan set ikke var rettet til mig fra hr. Jørgen Winther, men den var rettet til Socialdemokratiet.